

a) A dobře sa u tetky Kubaňovej posedělo a chutno pojedlo, lebo izba byla dycky čistučká jak kaplička. Duchny na lůžkách bilučké jak snih, narovnané až do stropu, svatých obrázků plná zed' a kachle na peci enom ligotaly.

(...)

Tetka zrovna utírali prach ze skleněného příklopu na Panence Marii Hostýnskéj a zalévali muškáty za vyšíványma firhačkama, dyž učuli vrznút dvérca. Vyšli do síně a v ústrety sa jím derú s velikú řečú stará žebračka Frgálka, známá klebetnica a dohazovačka, kerá si „namlúváním“ přivydělávala.

Podle Zdeňka Galušky

b) Máry stírala podlahu a meditovala o novém nájemníku. Venkouskej dřič se nezapře. Na práci až chamtivej, jako by z toho broulení do lejster čekal sklizeň. Ždímajíc hadr zahleděla se oknem do nebes modra. Za léta střídání pánů v tomhle pokojíku z toho mám takovej rozum: tam nahoře, odkud sypou na zem vtipný semínko, jsou tuze vysoko a nedohlídnou, co kam padá. Do chudýho baračiště nasypou mírku a vostane to planý jak semeno na skále, protože – málo naplat – živnou pro študia je tatíkova plná šrajtofle. Nadaná hlava vostane jak zakopanej poklad a z těch pak rostou zbytečný muderlanti a rebulanti. V lepčím případě spolkně takovýho arcibiskupskej seminář a proto je po farách tolik vlasteneckejch hlav a špatnejch farářů.

Podle Marie Kubátové

c) „Jsou pan starosta doma?“

„Ale hde!“ – zazní úsečně, a vtom už jsou dveře znovu přiraženy a závorou zastrčeny touže hbitostí kočky, jakou nám byla otevřena předsíň svatyně starostovy.

Stojíme zaraženi a nasloucháme, co se uvnitř děje. Dolétají k nám zvuky rozmluvy – patrně paní starostové s dívkou.“

„Hdo je tam, Ančo?“ – „Chlap.“ – „Keho hledá?“ – „Stréca.“ – „Řeklas, že nésó doma?“ – „Řekla.“

Nezbývalo ovšem než uchýlit se k hospodě, kde se hemží všecko jako ve včelíně. Mineme kovárnu, v tom vyletí z hospody šerha – celý bez duše.

„Hej, kováři, – – tře rane za pana podmistra: Vendelin Nejezchleba!!“

Podle Otakara Bystřiny

d). No takže to je k tý práci se soubory. Další takovej docela zajímavěj bod, a někdy docela užitečnej, je prohledávání nebo vyhledávání možná by byl takovej hezčí název, kterej rovnou by více říkal, vo co de, jo? vy samozřejmě velice často jste něco psali a potom se vám prostě znelíbil nákej termín, nebo jste třeba shledali, že jste psali třeba LeibniTZ a rozhodnete se každého LeibniTZE přeměnit, no, to vlastně je bod, kterej budeme dělat až potom.

Jana Hoffmannová a kol.: Mluvená čeština v autentických textech